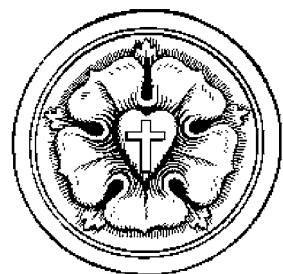

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2016. év 3. szám

Tarévkezdés - Reformáció

"Reményt és jövőt adok nektek!" Jer 29,11
X. ARS SACRA
 FESZTIVÁL 2016.
 SZEPTEMBER

2016.
 SZEPTEMBER
 17-25.

www.ars-sacra.hu

A 100 éves Kaposvári Evangélikus Egyházközség valamint az Ars Sacra Fesztivál rendezésében

Gryllus Dániel és Lackfi János

**közös estjére kerül sor
 „Feldaraboljuk a végtelent!”
 címmel.**

Helyszín: Kaposvári Evangélikus Templom
 (Kossuth L. u. 39.)

Időpont: 2016. szeptember 22. – 18.00
 (csütörtök)

Belépés: Ingyenes!

részletes programok
www.ars-sacra.hu

Elérhetőségek:
 36-1-214-0858
ars-sacra@ars-sacra.hu

facebook.com/ArsSacraAlapitvany
 twitter.com/ArsSacraFeszt

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni bizonyágtételeket, hozzászólásokat, verseket, rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában.

Következő számunk 2016. Adventre jelenik meg!

Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat pedig mint szolgáitokat Jézusért. Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán. Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak. 2Kor 4,5-7

Nincsen értelmezhető értéke, elérhető nagysága, kifejezhető mennyisége, sem mérhetősége annak a kincsnek, amiről Reformáció ünnepén Pál apostol Korinthusiakhoz írott második levelében olvasunk. Nincsen tökéletes helye, meghatározható ideje, méltó közvetítője, sem kizárólagos birtokosa. Azonban ennek a kincsnek van gazdája, és van várományosa, van jelene és ezért van értelme. Ez a kincs Isten dicsőségének az az ismerete, amely Jézus személyében fedezhető fel. Ez az a kincs, amelyet reformátor eleink kiástak és újra az Istenre éhes emberek elé tettek. Ez az a kincs, amely csupán a mi cserépedény-életünkben, mint lélekkel megajándékozott teremtmények életében van. Törékenyen mulandó, olykor repedező edényünkben, de ott van! Seneca, a római filozófus és politikus írja egyik vigasztaló levelében: „Mi is az ember? Edény, amelyet minden megingás, minden koccanás összetörhet.” Ha Seneca szavait és Pál apostol idézett sorait igaznak tartjuk, akkor mai ünnepi istentiszteletünkön nem az edényről, hanem annak tartalmáról kell szólnunk.

Pál apostol minden igyekezetével azon van, hogy a reá bízott gyülekezetekben ne önmagát prédikálja, hanem Krisztust vigye be az őket hallgatók életébe. Nincsen könnyű dolga, ahogyan a mai igehirdetőknek sincsen. Egyrészt Pál tapasztalhatja, hogy az igehallgatók, az örök életre fogékonyak olykor beleesnek abba a hibába, hogy az ige hirdetője mögött, akit természetesen látnak, nem látják meg azt, akiről az igehirdetés hangzik, másrészt az igehirdető saját személyét olyannyira előtérbe helyezi, hogy eltakarja magát, Jézust. Az is probléma, ha az igehirdető imponáló személyisége, retorikája, megjelenése vonzóbb, mint maga Jézus, és az is baj, ha az ígét hirdető hibái, botladozása, nyilvánvaló bűnei, nehéz természete, külső megjelenése bárkit is eltávolít az ige hallgatásától. Pál mindkét esetben kapálózik. A hirdető igének, a kérügmának önmagában, minden külsőségtől mentesen kell hangzania és a hallgatónak mindenféle előítélet nélkül kell meghallania a neki szóló személyes üzenetet elvonatkoztatva az igehirdető személyétől. Krisztus helyébe ugyanis senki emberfia nem léphet, ha ez mégis bekövetkezik, akkor az evangélium világossága többé nem világosság, mert az emberen keresztül már kivehetetlen Krisztus képmása.

Megújító ünnepünkön nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy igehirdetésünk középpontjában nem valamiféle tan, vagy életfilozófia áll, hanem egy meghatározott személy. Olyan személy, akin keresztül maga Isten végzi el üdvösséges munkáját az emberért, köztük személyesen értünk is. A hithősökként előttünk álló reformátorok: Luther és Kálvin felismeréseit és vitathatatlan teológiai munkájukat szívesen idézzük ezekben a napokban. Könnyen fel tudjuk idézni azt, amikor például Luther a wormszi birodalmi gyűlésen szinte

filmbe illő retorikával mondhatta: „Ha a Szentírás alapján más észokokkal meg nem győznek, nem vonok vissza semmit. Mert nem tanácsos, hogy az ember lelkiismerete ellen cselekedjék. Itt állok, másként nem tehetek, Isten engem úgy segítjen! Vagy ahogyan halálos ágya mellett felolvasták az elhunyt Luther zsebében talált cetliket, köztük a szállóigévé vált mondatot: „Mindannyian koldusok vagyunk. Ez így igaz!”

Isten tette nagyra Pált, Luthert, Kálvint, az áldott emlékü lelképásztorainkat, akik személyén: hitükön és megvallott Istenhez ragaszkodásukon, nem ritkán alázatukon keresztül mi magunk is épülhetünk. Nem mondom, nem könnyű elfogadni, hogy mi senkik vagyunk, Luther szavaival élve koldusok vagyunk, akik Isten kegyelmét kolduljuk, de ugyanakkor meg kell látnunk, hogy Isten tesz bennünket valakivé. Még helyesebben Isten valakivé tesz bennünket. Isten országában valakinek lenni, – valakinek, akinek neve van, mert neve fel van írva a mennyben – még ha az utolsó helyet kapjuk is, mindennél nagyobb dolog. Mert Isten országában nincs olyan, aki senki lenne. Aki az utolsó ítélet után is senki marad, Isten előtt névtelen, az az Isten nélküli lét kárhozátát kapta.

Pál apostol gondolata újat hozhat életünkben. „Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak...”

Fél évszázaddal Pál apostol élete után tanulságos rabbinista elbeszélést rögzítettek az írástudók. Hadrianus császár lánya a nem túlságosan vonzó külsejű Jehosua ben Chananja rabbinak ezt találta mondani: Ej, ekkora bölcsesség ilyen csúf edényben! A rabbi erre megkérdezte: Vajon apád agyagedényekben tartja-e a borát? Hát miben tartaná? – kérdezett vissza a lány. Ilyen előkelő embereknek – mondta a rabbi, – mint ti vagytok arany és ezüst edényekben kellene tartaniuk. Amikor a lány rávette az apját, hogy így tárolják a bort, az összes bor megsavanyodott. Hadrianusz ezek után ismét elrendelte a régi agyagedények használatát.

Nem a külső számít, hanem a tartalom. Az arany és ezüst edényekkel szemben az agyagedény alázatára van szüksége az embernek, hogy a tartó edény sohase lehessen nagyobb annál, amit hordoz magában. Hiszen Isten már azzal is kiváltságossá tett bennünket, hogy egyáltalán minket választott ki arra, hogy drága kincs hordozói legyünk.

Isten dicsőségének nagysága Jézus személye az ember számára elkészített és tartogatott kincs. Isten miattunk és értünk küldte ezt a kincset, ennek a kincsnek a helye mibenünk van, még ha olyan esendőek, bűnökkel telik és kegyelemre szorultak vagyunk is! Imádságunk is csak egy lehet: Uram! Ne engedd meg, hogy üres korsód legyünk! Tölts be önmagaddal. Ámen.

Isten mesés gyermekei

- hittantábor Tabon -

Móka, kacagás, sport, játékok, vetélkedők, kirándulás, napsütés, zene és hangos ének jellemezte a Tab és Környéke Evangélikus Egyházközség idei napközi hittantáborát, mely 2016. június 27 – július 3. között került megrendezésre.

Bábonymegyerről, Lulláról és Tabról összesen 45 gyermek vett részt a táborban. A szervezés során az Evangélikus Gyülekezeti Munkaprogramok 2. kötetét vettük alapul, és bővítettük ki, így lett táborunk témája Dr. Seuss, amerikai író mesegyűjteménye. Izgalmas történeteken keresztül ismerkedtek meg a gyerekek a szerző képzeletvilágával, a sznicsekkel, Hortonnal, a Kalapos Macskával, Yertle teknőssel, Lorax-szal. A meséket bibliai történetekkel összekapcsolva gondolkodhattunk együtt olyan témákról, mint az irigység, kapzsiság, becsvágy, hűség, felebarát szeretete, gondoskodás. E párosítással a gyerekek számára érthetőbbé vált Isten ígéje, és játékos módon bővíthetett ismeretük is.

A napkezdő áhítat után 5 csoportban, korosztály szerinti foglalkozáson vettek részt a gyerekek, ahol különféle módon dolgozták fel a napi témát, Dr. Seuss meséjét. Délutánonként a játéka, a sporté volt a főszerep, valamint Mesetársassal, vetélkedőkkel színesítettük a programot, ahol 5 csapat mérhette össze a tudását. A hét során lehetőségünk nyílt megismerkedni a helyi rendőrség feladatkörével, valamint ellátogattunk a tűzoltó-, illetve a mentőállomásra is, ahol oktatóvideó, bemutató segítségével tekinthettünk a kulisszák mögé.

Szombaton különleges programban volt részünk, hiszen a Lulla Község Önkormányzata támogatásával táborozó gyermekeink a „Keresd a lullai nyárfaerdőt és kincseit” elnevezésű, 9 állomásos

akadályversenyen próbálhatták ki ügyességüket. Nagyon kalandos, izgalommal teli utat tehetek meg a gyerekek, mely során megismerkedtek a régi, falusi élet eszközeivel, kipróbálhatták a csizmahajítást, az aranymosást.

A tábor a vasárnapi istentisztelettel – a gyermekek szolgálatával és ifjúsági énekekkel – zárult, mely igazán emlékezetes alkalom volt. Hálas szívvel mondunk ezúton is köszönetet gyülekezetünk fiataljainak – Molnár Kata, Somogyvári Flóra, Somogyvári Júlia, Nagy Nikolett, Ápelesz Regina, Sitkei Krisztina, Kovásznai Márk, Gaál Klaudia, tiszteletbeli ifis: Németh Eszter, Németh Ildikó -, akik rendületlenül álltak mellettünk a szervezés során, és fáradhatatlanul velünk voltak!

Arató Eszter

Tékozló fiú útja

Jézus egyik legkülönlegesebb példázatával foglalkoztak az idei évben a Kaposvári Evangélikus Hittanosok a nyári szünet kezdetén. A tábornak idén is Pat község adott otthont, lelki otthonként pedig a falu közepén álló csodálatos evangélikus templom szolgált a fiatalok számára.

Az idei évben az előző évek hatalmas érdeklődésére való tekintettel csak kaposvári és csak 1-6. osztályos gyermekek vehettek részt a táborban, de így is több mint 40-en élvezhették a jó időt és az izgalmas programokat. (A nagyobb gyermekek Kaposvárról az Országos Ifjúsági Táborban fognak részt venni Bánkon)

A hittantábor idén is mint minden évben nyitó és záró Istentisztelettel kezdődött és zárult, ahol Pongrácz Máté lelkész hirdette Isten ígését. A hét további napjai reggeli tornával, majd áhítattal és a tékozló fiú életének bemutatásával teltek.

Az áhítatok megtartásában Stikl Andrea, Hegedűs Gábor, Rosta Izabella teológushallgatók és Szemerei Eszter hittanár segédkezett. Minden délelőtti csoportfoglalkozásra is sor került, ahol a legkisebbek két kaposvári óvónő, Schweigert Andrea és Szirer Szabina segítségével kézműves foglalkozás által mélyedtek el a példázat titkaiban.

Délután folyamán a játéka és a sporté lett a főszerep. A fiatalok részt vehettek számháborúban, batik partiban,

zászlósjátékban, egy kaposvári Lovagrend által szervezett bemutatón, valamint a nagy hőség miatt vízi csatára is sor került. Megrendezésre került az első darts és ping-pong bajnokság is, valamint együtt szurkoltak a fiatalok a magyar válogatottnak Portugália ellen.

Végül esténként énekekkel és áhítattal zárult a program, ahol minden áhítattartó a kedvenc bibliai ígéséről beszélt a fiataloknak. A gyermekek éneke kihallatszott a templomból, mosolyt csalva ezáltal az arra járó falubeliek arcára. A tábor egyik legfelemelőbb pillanata, amikor az egyik táborozó örömmel újságolta családjának, a sok jó barát megismerése által szeretne ő is konfirmálkodni a következő évben!

Ha másért nem, már ezért érdemes volt az idei évben is a kaposvári gyülekezetnek hittantábort szervezni.

„Áldás leszel”

2016. július 27-31 között került megrendezésre a 11. Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó Mát-ra-Kemping Sástón. A gyönyörű helyszín és festői táj – melyet a közeli kilátóból is megcsodálhattunk – sok lehetőséget biztosított a kirándulásra és túrázásra is a találkozó programjai mellett.

A tabi evangélikus gyülekezetből 6 fiatal vett részt a találkozón, lelkészük, Arató Lóránd és Arató Eszter vezetésével. (Másik 4 fiatal szervezőként, segítőként vett részt a találkozón.) A szerdától vasárnapig tartó programsorozat egy szempillantás alatt eltelt. Reggelente és esténként igyekeztünk az áhítatokra, csemegéztünk az izgalmas programok közül. Részt vettünk vetélkedőkön, stand-up előadáson, szabadulós játékon, külmisziói előadáson, örömmel együtt énekeltünk. Felhőtlenül örültünk

keresztény, evangélikus, világi, de igényes előadók koncertjeinek, esténként pedig olyan beszélgetésekre adódott lehetőség, amelyekre máskor igen ritkán. Találkozhattunk régi ismerősökkel, és új barátokat is megismerhettünk. Olyan közegben lehettünk együtt, ahol az áldás üzenete kézzelfogható közelségbe került!

Jézus csodái Porrogszentkirályon

Az eddigi évekhez hasonlóan, idén is megrendeztük az evangélikus hittantábort gyülekezetünkben, Porrogszentkirályon. Ez a Somogy-megyében lévő kis falu már évek óta biztosítja a tökéletes helyszínt napközis táborunknak. A parókia udvara, illetve az önkormányzat tulajdonában lévő park és játszótér helyt ad a rengeteg udvari feladatnak és játéknak, a templom, illetve a gyülekezeti terem pedig az áhítatoknak és bibliai foglalkozásoknak.

Idén július 18-án kezdődött a gyerektábor, ahova nagy lelkesedéssel jöttek kicsik és nagyok egyaránt. A héten Jézus csodáiból ismerhettek meg néhányat a résztvevők. Az érkezés napján ismerkedős játékokkal kezdtünk, hiszen minden évben van szerencsénk újabb gyerekeket fogadni a táborba. Ezt követően öt csapatra osztottuk őket. Csapatként indulókat írtak, amelyet be is mutattak.

Minden nap reggeli torna gyanánt szolgált egy nagyon mókás játék, amelyet két segítőnknek köszönhetünk. Ezt követte a reggeli, majd pedig reggeli áhítatra mentünk a templomba, vagy az udvarra. Ezeket az alkalmakat rendszerint mi, teológushallgatók tartottuk. Ez nagyrészt interaktív volt, amit a gyerekek ki is használtak, gondolkodtak, jelentkeztek, kérdeztek. Az éneklés és a zene is nagy szerepet játszott az áhítatokon, mint mindig. Ez után átlagosan 15 perc szabadidő következett, hogy a gyerekek tudjanak figyelni a kicsit nagyobb volumenű délelőtti foglalkozáson, amelyet Sikter János lelkész úr tartott minden nap. Ennek segítségével megismerhették sorjában

Jézus csodáit, irányítottan gondolkodhattak róla, kérdéseikre választ kaptak. Ez az alkalom is közös énekléssel kezdődött és zárult.

Ebéd után, aki akart, pihenhetett, játszhatott, kézműves foglalkozáson vehetett részt. Ezt követte minden nap a csapatverseny, amely akadályverseny formájában zajlott le. Az első napon kialakult csapatok mérhették össze egymással bibliai tudásukat és fizikai ügyességüket egyszerre. Mindig az adott nap fő témáihoz (valamelyik csodához) kapcsolódtak az érdekes, olykor mókás feladatok. Ezek a gyerekek bibliai tudásának elmélyítéséhez voltak szükségesek. Kivétel nélkül aktívan és örömmel vett részt az összes táborlakó. A kb. egy órás verseny után szabadidő következett, aminek eltöltéséhez semmilyen segítséget nem igényeltek a gyerekek. Nem tudok szó nélkül elmenni a mellett, hogy milyen ügyesen megszervezték önállóan a csapatokat a számháborúhoz, focihoz, és az idén nagyon népszerűvé vált „zászlós” játékhoz.

A fárasztó délután után mindig igyekeztünk egy kicsit összefoglalni a napot egy-egy meditatív áhítattal. A tavalyi táborunkhoz hasonlóan idén is nagyon élvezték és komolyan vették a gyerekek a csendstétát, amely egy önálló séta a templomban, ahol állomásoknál kellett megállniuk és követniük a kiírt utasításokat. Esti áhítat keretein belül készítettük elő nekik a láthatatlan színházat. Bekötöttük a szemüket és a templomban végigvezettük őket, aminek során a gyerekek jobban bele tudták élni magukat a 10

leprás történetébe. Választás elé állítottuk őket: visszamenni Jézushoz megköszönni azt, hogy meggyógyította őket, vagy nem? Segítőként nagyon megható volt végignézni a gyerekeken, akik komolyan átélve a történetet, Jézust választották és hálásak neki. A meditáció-jellegű áhítatok mellett volt néhány hagyományos is. Ezeken az esti programokon már több szülő is részt vett, akik jöttek a gyerekekért, természetesen őket is szívesen láttuk és bevontuk az interaktív részekbe. Utolsó előtti napon énekelve végigjártuk hagyomány-szerűen a falut, hogy hívogassuk az embereket táborzáró istentiszteletünkre, amelyre szombat délután került sor. Sikter János lelkész prédikációját és rövid beszámolóját hallhattuk és hallhattuk az istentiszteletre érkezők az elmúlt hétről.

2010. előtt Gyenesdiás, Zselickisfalud, Acsád, de legtöbbször Pat adott helyet nekünk erre az egy hétre. Porrogszentkirályon ez volt a 6. alkalom, hogy megrendeztük az evangélikus hittantábort. Öröm számunkra, hogy idén közel 30 fő vett részt. A legkisebb 5 éves volt, míg a legnagyobb gyermek 20. Szeretném megköszönni Sikterné Csizmadia Ágnesnek, Csizmadia Zsuzsannának, Szilágyiné Ibolyának a rengeteg munkát, ami nélkül a tábor nem lett volna olyan gördülékeny, sőt, létre sem jöhetett volna.

Köszönjük a teológus hallgatóknak, segítőknak az események lebonyolítását: Vincze Délia, Endreffy Petra, Menczinger Tamás, Endreffy Máté. Nem utolsó sorban pedig a sok adományt a gyülekezeti tagoktól, szülőktől, falubeliektől, amik gyümölcs, pogácsa, sütemény, vagy imádság formájában érkeztek.

Táborozóból váltam táboroztatóvá, végigjárva ezzel az összes korszakot, amit átélhet egy táborozó, hiszen szüleim révén csecsemő-korom óta vagyok hittanos. Volt alkalmam tehát megfigyelni, hogyan is zajlik egy tábor a színpalak mögött, mik a háttér munkák. Fontosnak tartom, hogy mind leendő egyházi dolgozóként, mind keresztyén emberként kötelességünknek érezzük a gyermekek Jézussal való megismerkedését.

„Kisgyermeket is vittek hozzá, hogy megérintse őket. Amikor a tanítványok ezt meglátták, rájuk szóltak, Jézus azonban magához hívta őket, és így szólt: Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek, aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen nem megy be abba.” Lk. 18, 15-17.

Sikter Anna

Luther túrán a Kaposvár környéki evangélikusok

A 100 éves Kaposvári Evangélikus Egyházközség az ünnepi program keretében Luther túrát szervezett, melynek célja, hogy megtekintve Luther Márton és Johann Sebastian Bach életének főbb állomásait, még jobban megértsék Istenről hirdetett gondolataikat és zenéjüket a kirándulók! Az utazást a Reformációi Emlékbizottság 300.000 Ft-al támogatta.

A péntek délutáni induláskor a kaposvári templom előtt nem csak kaposváriak, de a környező evangélikus települések lakói is gyülekeztek, hiszen a buszon utaztak polányi és tabi gyülekezeti tagok is. A közel 50 utazó számára az első állomás Sopron volt, ahol megtekintették a belvárost, az evangélikus templomot és a méltán híres Eggenberg házat.

A szombati nap az utazással és Drezda városának megtekintésével telt, ahol éppen a Németországi Evangélikus Fúvószenesi Fesztiválba csöppent a kaposvári csapat. Különleges élmény volt átélni, hogy a belvárosban lépten nyomon kisebb nagyobb zenekarok játszották a szebbnél szebb evangélikus korálokat.

A szállás Németországban minden nap a Hallei Evangélikus Kollégiumban volt és a reggeli áhítatok után, – amit Arató Lóránd, Pongrácz Máté, Arató Eszter és Győri Veronika evangélikus lelkészek tartottak – minden nap csillagtúra szerűen járta be az evangélikus utazóközönség először Wittenberget, majd Erfurtot, Wartburg várát és Eisenachot, végül Eislebent és Lipschét.

Wittenbergben a vártemplomban istentiszteleti és úrvacsorai közösséget is átélhettek a résztvevők, ahol két fiatal segédlelkész meghatóan beszélt a sziklára, Jézus Krisztusra való építkezés fontosságáról. Eislebenben az ottani templom orgonáját rövid időre megszólaltatta Arató Lóránd tabi lelkész. Végül Lipschében az Evangélikus Hittudományi Egyetem által szervezett ösztöndíj keretében kint lévő egyetemi hallgató Czombos Dorottya kalauzolta a somogyi csapatot.

Az utazás nemcsak azért volt nagyon sikeres, mert a múzeumok és emlékhelyek segítségével még közelebb kerültek a kirándulókhoz Luther Márton gondolatai és Johann Sebastian Bach zenéje, de közösséget formált és erősítette az együtt utazókban az összetartozást, a szeretetet. Ebben az esti séták, sörözések, beszélgetések is hatalmas segítséget nyújtottak.

A szerdai hazautazás alatt a résztvevők egy képek és videók megtekintésére szolgáló délutánt kezdtek szervezni, hogy a rengeteg információt és élményt, valamint a közösséget újra átélhessék a nyár folyamán.

„Nekem otthont adott Kaposvár” Szabadtéri istentisztelet Kaposváron

Az idei évben 100 éves a Kaposvári Evangélikus Egyházközség. 2016. július 3-án vasárnap az evangélikus közösségben szolgáló lelkészekért és a lelki otthonért adtak hálát a gyülekezet tagjai.

1916. július 1-én, 100 évvel ezelőtt érkezett Kaposvára az evangélikusok első lelkésze Takáts Béla, akit Gyurácz Ferenc püspök az akkor maroknyi kaposvári evangélikusok összegyűjtésével és gyülekezetté formálásával bízott meg. A gyülekezet életében mindez ma is jelentős évszám, mert ettől a naptól számolják a kaposvári evangélikusok gyülekezetük megalakulását.

A jeles eseményre szabadtéri istentisztelettel és piknikkel készültek és meghívták mindazokat az evangélikus lelkészeket, akik az elmúlt években, évtizedekben szolgáltak a közösségben. Külön öröm volt, hogy Szemerai János, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke, korábbi kaposvári lelkész is elfogadta a meghívást. A templomkert zsúfolásig megtelt hívekkel, akik örömmel énekeltek és imádkozta a szabad ég alatt, ahonnan néha még a nap is előbújott. A liturgiában Arató Eszter tabi lelkész is segédkezett, az igehirdetés szolgálá-

tát pedig Adámi Mária püspöki asszisztens, korábbi kaposvári hatodéves végezte. Beszédében kiemelte: fontos, hogy az ember megtalálja a világban az otthonát, de jó tudni, hogy az igazi otthonra találás Jézus Krisztus közelében valósul meg.

Az istentisztelet végén a helyi lelkészek vezetésével több mint 100 ember lépett az Úr oltárához, hogy az úrvacsora szentségében a Krisztussal való találkozást és a közösség csodáját élhessék át.

A szabadtéri istentisztelet végén Pongrácz Máté lelkész olvasta fel annak a 19 lelkésznek és lelkészjelöltnek a nevét és életét, akiknek hosszabb-rövidebb ideig otthont adott Kaposvár. A lelkészek életrajzának összegyűjtésében Dr. Jáni János, az egyházmegye gyűjteményi referense segített.

Az ünnepi istentisztelet után a templomkertben piknikre és beszélgetésre került sor, ahol a gyülekezet tagjai által készített finom ebédet és süteményeket lehetett kóstolni.

A nap végén a gyülekezet által szervezett Luther túra képes beszámolóját és a templomban megtalálható gyülekezettörténeti kiállítást tekinthették meg a résztvevők.

Kiállítás a kaposvári evangélikusok életéből

Gyülekezettörténeti kiállítással folytatódott a 100 éves Kaposvári Evangélikus Egyházközség ünnepi programozata. A kiállítást Dr. Sütő Zoltán felügyelő és Pongrácz Máté lelkész nyitotta meg az ünnepi istentisztelet után.

A megnyitóban elhangzott, hogy a hónapok óta tartó gyűjtőmunka eredményeként csodálatos, a nagyközönség számára teljesen ismeretlen anyagok kerülnek most bemutatásra Kaposvár életéből és az Evangélikus Egyház múltjából. A gyülekezet vezetői különösen is megköszönték azon gyülekezeti tagok munkáját és fáradságát, akik dokumentumokkal és tárgyakkal, képekkel, keresztelési vagy konfirmációs emléklapokkal, régi énekeskönyvekkel és bibliákkal járultak hozzá a különleges eseményhez.

A megnyitó Vas Virág evangélikus hittanos hegedűjátékával kezdődött, majd Dr. Sütő Zoltán köszöntője következett. Beszédében külön megköszönte a Dubovay család segítségét, akik édesapjuk hagyatékát – aki korábban 47 évig Kaposváron szolgált lelkészként – a gyülekezet rendelkezésére bocsátották.

A kiállításon megtalálhatóak és olvashatóak 100 éves

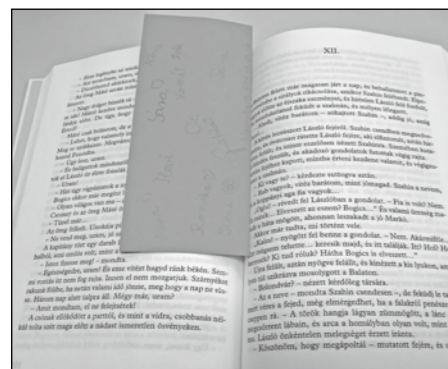
német és magyar nyelvű prédikációk, 1916-os evangélikus névsor, valamint az első úrvacsorai kelyhe az egyházközségnek. Megtekinthető az Evangélikus Nőegylet alapító okirata, valamint az 1917. január 21-én felszentelt evangélikus imaház ünnepi közgyűlésének jegyzőkönyve. Látható Sándy Gyula építésmérnök aláírása, amit a kaposvári evangélikus templom építési naplója őriz 1929-ből, valamint megcsodálhatók keresztelési és konfirmációs emléklapok és 30-as 40-es évekbeli evangélikus ima és hittankönyvek.

Különleges darabja a tárlatnak az a Luther kabát (evangélikus istentiszteleti viselet), amit Dubovay Géza korábbi kaposvári lelkész viselt 47 éven keresztül szolgálatai során.

A kiállítást tíz képes tabló is színesíti, amelyeken az elmúlt 100 év eseményei láthatóak tematikus formában. Pongrácz Máté lelkész elmondta, hogy a tárlat július végéig tekinthető meg a kaposvári evangélikus templomban. A nyitva tartásról a templom bejáratánál tájékozódhatnak az érdeklődők és természetesen a megtekintés ingyenes.

Olvasni jó!

Ebben az évben gyülekezetünk olvasótáborát Zalaszentgróton tartottuk meg. Hittanosainkon kívül a környékbeli alsó tagozatos gyerekeket is megszólítottuk, így egy jó kis csapat gyűlt össze Fekete István: A koppányi aga testamentuma című regényének elolvasására és feldolgozására. A tábor fő célja évek óta a gyerekek olvasáshoz való szoktatása és ezen túl az etikai, bibliai oktatás.

A tábor specialitása, hogy a könyvet nem a gyerekek, hanem a felnőttek olvassák fel. Az idei aránylag rövid olvasmány lehetőséget adott a feldolgozásban való elmélyedésre. Így nem csupán feladatlapok és játékos feladatok megoldására maradt idő, hanem például homokvár építésére is. Természetesen a szabadidőben sokat játszottunk, fociztunk és kosárlabdáztunk.

A szervezést támogatta a helyi általános iskola, mely a helyszín biztosította és melynek pedagógusai aktívan segítettek a szervezésben, a lebonyolításban és a felolvasásban. Középkorlás segítőnk pedig nagy segítség volt a közös étkezések előkészítésében és a gyerekekkel való játékban, hiszen ő bírta az iramot a kis „hangyabollyal”.

A tábor végén a regény filmes feldolgozását is megtekintettük. Jó volt figyelni, hogy a résztvevők hogyan jelzik egyre

hangosabban és már-már versenyezve a könyvben olvasottaktól való eltéréseket. Így alakult ki a végső konklúzió, hogy bizony a könyv, az olvasás azért csak fontos, szükséges és jó dolog.

Ebben az évben külső anyagi támogatást is kaptunk. A hévízi németajkú evangélikus gyülekezet adományát és az Uni-Credit Bank protokoll ajándékait ezúton is köszönjük.

Terveink szerint nem csupán a jövő nyáron, hanem már a tanévben is rendezünk kisebb összejöveteleket hasonló céllal, az Isten-közelség ennek a formájának megélésére. **Koczor György**

Gitártábor Zalaszentgróton

Gyermekkorom kedves emléke, amikor még Hafenscher Károly volt a lelkészünk, hogy a szokásos pénteki gyermek biblia óra elképzelhetetlen lett volna gitározás nélkül. Sőt néha még a cintányér és a triangulum is előkerült, ha nem jutott mindenkinek, hát akkor még a konyhából a fedők is. Milyen jó is volt ez! Az emlék örökre belém vésődött és tavaly, amikor elkezdtem hittant tanítani rögtön félkarú óriásnak éreztem magam a kis tanítványaim között, hiszen nem tudtam gitározni.

Amikor táborozni mentünk Veres István lelkész Úrral, aki hozta a gitárját is, szintén csak az erősödött bennem, nincsen hittan gitár nélkül.

Nagy örömmel vettem, amikor egyik iskolában a református lelkész megkérdezte tőle, felajánlotta, hogy mi lenne ha az óra elején együtt énekelnénk gitárkísérettel és utána úgy válnánk csak külön folytatni az órát. Hát nekem ennél jobbat nem is mondhatott volna, lelkesen egyeztem bele, és még arra is volt példa, hogy a katolikusoknál is én helyettesítettem, hát még csak akkor zengett ám az iskola!

A hiány bennem meg csak nőtt és nőtt, Aztán a tavalyi évben Csurgón is tanítottam ahol megtudtam, hogy fiataloknak gitártábor szervez Györgyi Zsolt lelkész úr. Megkérdeztem, kicsit túlkorosként esetleg mehetnék én is? Hát itt kezdődött.

Aztán jött az ötlet, vajon vannak még hozzám hasonlók? Akik nem tudnak, de szeretnének tudni gitáron játszani? A közös levelezőlistánkra tettem fel a kérdést, és nagy örömmre rengetegen írtak vissza lelkesen: ÉN IS! ÉN IS!

A felhívás kissé későn történt, végül a táborok, szabadságok sok mindenkinek elhalasztották a gitártanulást, de a tábor meg lett tartva. A létszám nem volt nagy, amiért külön köszönet Koczor György lelkész úrnak, hogy így is vállalta, hiszen így sokkal több idő jutott mindenkire. Én újrakezdőként mentem a csoportba, mert az elmúlt évben már próbálkoztam, de az itthoni gyakorlásra részemről sajnos nem került sor, így most újra próbálkoztam. Kollegák társaságában jó volt a hangulat és a gitározás mellett még lelki feltöltődésben is részesülhettünk.

Csak a magam nevében nyilatkozom, de azt hiszem lesz bátorságom az idén szeptemberben gitárral a vállamon bevonulni szeretett kis tanítványaim közé!!! J

Jövőre ugyanitt, és ugyanevkor!

Weller-Jakus Erika

Közös nyelvet beszélve!

2016. július 7-10-ig tartott Budapesten a Közép-Európai Keresztény Találkozó. A négyezer résztvevőt megmozgató rendezvény mottója Jézusnak a Hegyi beszédben megőrzött szava: „Ti vagytok a föld sója”. Ő ezzel az egyház életet és ízt adó, valamint a romlástól megőrző szolgálatára utal, amelyet gyakran kisebbségi helyzetben kell betöltenie a híveknek.

A találkozó második napján került sor a több mint 20 kórus és számtalan keresztyén könnyűzenei együttes fellépésére Budapest 12 templomában.

A Kórusok estje nevet viselő programon a Kaposvári Evangélikus Énekkar és a Lélekvár együttes is fellépett.

Az Evangélikus Kórus Vönöczky Gábor karnagy vezetésével a Fasori Református Templomban a Nagykürtösi (Szlovákia) Evangélikus Kórus előtt lépett fel.

A tematikus igei és énekes bizonyágtétel céljának azt tűzték ki az gyülekezet tagjai, hogy az emberek számára megmutassák, lehet ma is a föld sójának lenni. A többek között Gárdonyi, Szokolay, Bach művek között a Jelenések könyvéből szólalt meg egy-egy igevers, amit Pongrácz

Máté lelkész olvasott fel. A Kaposvári Evangélikus Kórus koncertjét nagy siker és hosszan tartó taps zárta.

Közben a budapesti templomokban felcsendültek az orgonák, orgonakoncertek, könnyűzenei koncertek is. A túskecsarnok ifjúsági színpadán a Korál-sziget zenekar fellépése után következett a kaposvári evangélikus fiatalfelnőttek zenekarának a Lélekvárnak a koncertje. Az együttesben Hricó Iván zongorán, Arató Lóránd basszusgitáron, Horváth Balázs cajonon játszott, Szébenyi Ágnes pedig énekhangjával kápráztatta el a hallgatóságot. A Lé-

lekvár együttes 2011-ben alakult és az evangélikus templom családi istentiszteletein való zenélés mellett számtalan koncertet adtak már Somogy megyében, de az ország több pontján is. A koncerten olyan keresztyén könnyűzenei számok hangzottak el, melyek közelebb vitték a hallgatóságot Istenhez és az egyházhoz.

A találkozó énekes programját végül egy nagyszabású istentisztelet zárta, ahol közel 20 kórus énekelte el közösen Kodály Zoltán: Budavári Te Deum című művét. A produkcióban közreműködött a Lutheránia énekkar és a Budapest Symphony Orchestra zenekar.

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Köszeghnyé Raczkó Zsuzsa** esperes

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: +36 20/824-3444 • E-mail: gyorgy.koczor@lutheran.hu

A szerkesztőség címe: 8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.

Készült az Asperján Nyomdában

Tördelés: **RENZOL Dekor Reklámstúdió** Zalaszentgrót

ORSZÁGOS EVANGELIZÁCIÓ

ÁLLJ A LÁBADRA!

– REFORMÁCIÓ MA

BUDAPEST, DEÁK TÉRI EVANGÉLIKUS TEMPLOM
2016. OKTÓBER 8., SZOMBAT,
10–16 ÓRA

PROGRAM

9.40: Éneklés a *Hermons* zenekarral

10.00: Köszöntés, ima – *Szemerei János* és *Szeverényi János*

Tanúságtétel – *Hermons*

Igehirdetés – „Állj a lábadra!” (ApCsel 14,8–10) – *Győri János Sámuel*

11.15: Szekciók, bibliakörök

Beszélgetés az igehirdetésről – *Győri János Sámuel* (templom)

Zsoltárok CD-bemutató – *Badin Ádám*, *Scholz Erika*, *Vető István* (gimnázium, díszterem)

„Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: »Térjete meg!« – azt akarta, hogy a hívek egész élete bűnbánatra térés legyen” (Mt 4,17) – *Wettler Sándor* (gimnázium, tornaterem)

Imaközösség – *Malik Péter* (gyülekezeti kisterem, I. emelet)

Ad fontes! – Vissza a forrásokhoz! – *Dr. Fabiny Tamás* (gyülekezeti terem, I. emelet)

Gyógyulás a gyermekkori bántalmazásokból – *Bödő Sándor* (gimnázium, 12. terem)

Az ész megtérése – *Ribár János* (gimnázium, 15. terem)

Egyedül a hit – *Gáncs Péter* (gimnázium, 17. terem)

Egyedül a kegyelem – *Szemerei János* (gimnázium, 18. terem)

Egyedül a Szentírás – *Balicza Iván* (gimnázium, 21. terem)

Evangeliummal a világban – *Kiss Péter* (gimnázium, 22. terem)

A szív megtérése – *Grendorf Péter* (gimnázium, 24. terem)

A család megújulása – *Krámer György* (gimnázium, 27. terem)

Reformáció a gyülekezetben – *Győrfi Mihály* (gimnázium, 23. terem)

Keresztényüldözés a 21. század elején – *Győrfi Károly* (gimnázium, 26. terem)

Internet és kereszténység (veszélyek, lehetőségek) – *Erdélyi Károly* (gimnázium, 28. terem)

12.45: Ebédszünet (az egyház szerény vendéglátást biztosít)

14.00: Tanúságtétel

Élet-halál élményeim – *Czakó Gábor* Kossuth-díjas író

„Emberfia, állj a lábadra!” – *Lóczy Tibor* lelkészi munkatárs

15.00: Igehirdetés – „Térjete meg az élő Istenhez!” (ApCsel 14,11–18) – *Lupták György*

Istentisztelet úrvacsorával – *Gerőfiné dr. Brebovszky Éva*

Gyermekfoglalkozás lesz a Kisdeák óvoda termeiben a gyülekezeti és missziói osztály munkatársainak vezetésével. Gyülekező az I. emeleten.

Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói Bizottsága.

